

פרשת כי תשא, מקורות

1. שמות רבה (וילנא) פרשת כי תשא פרשה מה סימן א

א [לג, יב] ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי, הה"ד (ירמיה יח) רגע אדבר על גוי ועל ממלכה ונחמתי על הרעה, מה רגע אדבר, כהרף עין אני גוזר על האדם שימות והוא עושה תשובה ואני מתנחם עליו, שנאמר (שם /ירמיהו יח/) ושב הגוי ההוא מרעתו, ומי הם אלו אנשי נינוה, מה כתיב בהם (יונה א) קום לך אל נינוה העיר הגדולה, למה כי עלתה רעתם לפני, ואומר (שם /יונה ג'/) ויחל יונה לבא בעיר מהלך יום אחד, מה כתיב שם (שם /יונה/ ג) ויאמינו אנשי נינוה באלהים וילבשו שקים האדם והבהמה, אמרו לפנינו רבון העולם הבהמה אינה יודעת כלום, ואתה מזכה אותה אף אנו חשוב אותנו כבהמה שנא' (שם /יונה ג'/) האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה, מיד וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה, ורבנן אמרי רגע אדבר על גוי אלו ישראל שנאמר (ש"ב = שמואל ב' = ז) ומי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, ועל ממלכה אלו ישראל שנקראו ממלכה, שנאמר (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים (ירמיה א) לנתוש ולנתוץ ולהאבד, לפי שעשו אותו מעשה וביקש להשמידם, שנאמר (דברים ט) הרף ממני ואשמידם, וכיון שעמד משה וביקש עליהם רחמים מיד וינחם ה', אמר לפניו רבש"ע נתמלאת עליהם רחמים הנהיגם אתה שיעלו לארץ ולא ע"י שליח, הה"ד ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי.

2. שמות פרק לב

א) ויגרא ה'עם פייבשש משה לךדת מרהקרו ויקהלה העם עלאהרן ויאמרו אליו קום | עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כיונה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה יהיה לו : (ב) ויאמר אלהים אהרן פרקו נזמי הזקב אשר באזני נשילכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי : (ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזקב אשר באזניהם ויביאו אלאהרן : (ד) ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים :

ח) סרו מהר מרהדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחווילו ויזבחוילו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים : (ט) ויאמר יקוק אלמשה ראיתי אתהעם הזה והנה עם קשה ערף הוא : (י) ועתה הניחה לי ויחראפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול : (יא) ויחל משה אתפני יקוק אלהיו ויאמר למה יקוק יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול ובגד חזקה : (יב) למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם עליהרעה לעמך : (יג) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהים ארצה את זרעכם ככוכבי השמים וכלהארץ היאת אשר אמרתי אתו לזרעכם ונחלו לעלם : (יד) וינחם יקוק עליהרעה אשר דבר לעשות לעמו : פ

לא) וישב משה אליקוק ויאמר אפא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זקב : (לב) ועתה אסתשא חטאתם ואסאליו מחני נא מספרך אשר כתבת : (לג) ויאמר יקוק אלמשה מי אשר חטאלי אמתנו מספרי : (לד) ועתה לך | נחה אתהעם אל אשרדברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך ובגוס פקדי ופקדתי עליהם חטאתם : (לה) ויגף יקוק אתהעם על אשר עשו אתהעגל אשר עשה אהרן :

3. שמות פרק לג

יב) ויאמר משה אליקוק ראה אתה אמר אלי העל אתהעם הזה ואתה לא הודעתני את אשרתשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגםמצאת חן בעיני : (יג) ועתה אסנא מצאתי חן בעיניך הודעני נא אתדברך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה : (יד) ויאמר פני ילכו והנחתי לך : (טו) ויאמר אליו אסאליו פניך הלכים אלתעלנו מזה : (טז) ובמה | יודע אפוא פיימצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכלהעם אשר עלפני האדמה : פ (יז) ויאמר יקוק אל משה גם אתהדבר הזה אשר דברת אעשה פיימצאת חן בעיני ואדעך בשם : (יח) ויאמר הראני נא את כבודך : (יט) ויאמר אני אעביר פליטובלי עלפניך וקראתי בשם יקוק לפניך ונחתי אתאשר אחן ורחמתי אתאשר ארחם : (כ) ויאמר לא תוכל לראת אתפני כי לאיראני האדם וחי : (כא) ויאמר יקוק הנה

מקום אתי ונצבת עליה צור : (כב) והיה בעבר כבדי ושמתיד בנקבת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי :
(ג) והסרתלי את כפי וראית את אחרי ופני לא גראו : ס

4. שמות פרק לד

(ה) וירד יקוק בענו ויתניב עמו שם ויקרא בשם יקוק : (ו) ויעבר יקוקא על פניו ויקרא יקוקא יקוק
אל רחום וחננו ארד אפים ורב חסד ואמת : (ז) נצר חסד לא לפים נשא ענו ופשע וחטאה ונקח לא
ינקה פקדא ענו אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים :

5. בראשית פרק טו

(א) אתרו הדברים האלה היה דבר יקוק אל אברהם במחנה לאמר אלתיא אברהם אנכל מגו לך שרד
הרה מאד : (ב) ויאמר אברהם אדני יקוק מה תתור לי ואנכי הולך עריגי וברמשק ביתי הוא דמשק
אליעזר : (ג) ויאמר אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בריתי יורש אתי : (ד) והנה דבר יקוק אליו
לאמר לא יירשך זה כיאם אשר יצא ממעיך הוא יירשך : (ה) ויצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אסיתוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : (ו) והאמן ביקוק ויחשבה
לו צדקה : (ז) ויאמר אליו אני יקוק אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה :
(ח) ויאמר אדני יקוק במה אדע כי אירשנה : (ט) ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותר וגזל : (י) ויחלו את כל האלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר
לא בחר : (יא) וירד העיט עליה פגרים וישב אתם אברהם : (יב) ויהי השמש לבוא ותדמה נפלה על
אברהם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו : (יג) ויאמר לאברהם ידע תדע כי גרא יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה : (יד) וגם את הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחריו יצאו ברכש
גדול : (טו) ואתה תבוא אל אבתך בשלום תקבר בשיבה טובה : (טז) ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלים ענו האמרי עדהנה : (יז) ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה : (יח) ביום ההוא כרת יקוק את אברהם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת : (יט) את הקינל ואת הקנאי ואת הקדמני : (כ) ואת החתי ואת הפרזי
ואת הרפאים : (כא) ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרשי ואת הבוסי : ס